

การพัฒนาทักษะการอ่านวิเคราะห์ วิเคราะห์วรรณคดีไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5  
โดยใช้บทบาทการโค้ช\*

THE DEVELOPMENT OF ANALYSIS AND CRITICISM READING SKILLS OF THAI  
LITERATURE OFMATTAYOMSUKSA 5 STUDENTS BY THE USING OF COACHING

รัชชานนท์ เฟื่องบุญ<sup>1</sup>, อธิกมาส มากจู้ย<sup>2</sup>, สมพร ร่วมสุข<sup>3</sup>

Ratchanon Fueangboon<sup>1</sup>, Atikamas Makjui<sup>2</sup>, Somporn Ruamsuk<sup>3</sup>

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร<sup>1,2,3</sup>

Faculty of Education, Silpakorn University, Thailand.<sup>1,2,3</sup>

Email : Ratchanon@thanyarat.ac.th

**บทคัดย่อ**

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านวิเคราะห์ วิเคราะห์วรรณคดีไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทบาทการโค้ช 2) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทบาทการโค้ช กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/8 โรงเรียนธัญรัตน์ อำเภอธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี ปีการศึกษา 2564 จำนวน 42 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย ด้วยวิธีจับสลาก เป็นการวิจัยแบบพื้นฐาน แบบกลุ่มเดียวทดสอบก่อนและหลังเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทบาทการโค้ช แบบทดสอบวัดทักษะการอ่านวิเคราะห์ วิเคราะห์วรรณคดีไทย และแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทบาทการโค้ช การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการทดสอบค่าทีแบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (Dependent Samples t-test)

ผลการวิจัยพบว่า 1. ทักษะการอ่านวิเคราะห์ วิเคราะห์วรรณคดีไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้บทบาทการโค้ชหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.052. ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทบาทการโค้ชในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

**คำสำคัญ :** 1. การอ่านวิเคราะห์ 2. การอ่านวิจารณ์ 3. บทบาทการโค้ช 4. วรรณคดีไทย

## ABSTRACT

The objectives of the research article were 1) to compare the analysis and criticism reading of Mathayomsuksa 5 students: before and after the Used of Coaching. 2) To study the students' opinions toward the Using of coaching. The sample of this research was 42 students of Mattayomsuksa 5 in Thanyarat School, Thanyaburi, Pathumthani, Academic year 2021. The research lesson plans, the test of the analysis and criticism reading skills of Thai literature and questionnaires. The data were analyzed by mean, standard deviation and dependent samples t-test.

The results of the study were follows: 1. The students' analysis and criticism reading skills after using the coaching was significantly higher than before learning at .052. The students' opinion toward the using of coaching at a high agreement level.

**Keywords :** 1. Analysis Reading 2. Criticism Reading 3. Coaching 4. Thai Literature

### 1. ความสำคัญและที่มาของปัญหาที่ทำการวิจัย

โลกปัจจุบันมีความเจริญก้าวหน้าในด้านวิทยาการต่างๆ มากมาย ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีต่างๆ มีการค้นคว้า ค้นพบทฤษฎีความรู้แปลกๆ ใหม่ๆ อยู่ตลอดเวลา มนุษย์เราในฐานะสมาชิกของสังคมโลกควรติดตามความเคลื่อนไหวต่างๆ นี้ให้ทันการณ์ เพื่อจะได้เป็นผู้ที่ทันสมัย ทันต่อเหตุการณ์อยู่เสมอ เครื่องมืออย่างหนึ่งที่จะทำให้มนุษย์เราเป็นคนทันสมัยและมีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกลก็คือ การอ่าน (สนธิ สัตโยภาส, 2542) ซึ่งสอดคล้องกับ ประเทิน มหาจันทร์ (2530) ที่กล่าวว่า การอ่านยังช่วยให้ผู้อ่านเป็นผู้ทันต่อเหตุการณ์และความเปลี่ยนแปลงของสังคม ทำให้สามารถปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ได้อย่างแนบเนียนเป็นการตอบสนองของความสนใจและความอยากรู้อยากเห็นขยายความคิดของผู้อ่านที่มีต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่งได้อย่างกว้างขวางดังที่ กิตติกาญจน์ อินทเขตต์ (2557) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านไว้ว่า การอ่านเป็นทักษะทางภาษาที่สำคัญต่อการพัฒนามนุษย์ให้มีสติปัญญาสูงขึ้นเกิดความคิดสร้างสรรค์พัฒนาด้านจิตใจให้เจริญงอกงาม พัฒนามนุษย์ให้เป็นผู้ที่รู้เท่าทันต่อกระแสการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก ยิ่งในยุคปัจจุบันสังคมไทยมีความเจริญทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีอย่างรวดเร็ว วิทยาการใหม่ ๆ เกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลา ทำให้คนมีการติดต่อสื่อสารและรับข่าวสารได้มากมายหลายรูปแบบ การอ่านเป็นการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร เหตุการณ์ที่เกิดขึ้น และเป็นกุญแจสำคัญที่จะนำไปสู่โลกกว้างเป็นสิ่งที่ช่วยสร้างและพัฒนาตนเองไปสู่ความสำเร็จ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ได้กำหนดให้มีคุณภาพของผู้เรียนเมื่อจบช่วงชั้นที่ 4 ว่าผู้เรียนทุกคนต้องผ่านการประเมินการอ่าน การเขียน และการวิเคราะห์ตามเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) การอ่านวิเคราะห์จึงมีความสำคัญกับชีวิตประจำวันในลักษณะที่ใช้เพื่อการศึกษาทำความเข้าใจอย่างละเอียดถี่ถ้วน เป็นสิ่งจำเป็นที่ต้องสร้างเสริมให้เกิดเป็นทักษะหนึ่งของชีวิต เพื่อคนเราจะได้ใช้ชีวิตอย่างมีความเข้าใจและเข้าถึงวิถีแห่งคุณค่า ทั้งสามารถป้องกันและแก้ปัญหาต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

(ศิวกานท์ ปทุมสูติ, 2553) นอกจากนี้สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษายังได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของการวิเคราะห์จึงได้กำหนดนโยบายและผลักดันการพัฒนาให้นักเรียนให้มีความสามารถในการอ่านวิเคราะห์จะต้องพัฒนานักเรียนให้ท่องจำในสิ่งที่ควรจำและนำสิ่งที่จำไปฝึกวิเคราะห์ แก้ปัญหาและนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันรวมทั้งปรับปรุงข้อสอบโดยใช้ข้อสอบมาตรฐานกลางในรูปแบบอัตนัยและปรนัยที่เน้นการอ่านวิเคราะห์ให้มากขึ้น การอ่านวิเคราะห์จึงเป็นทักษะที่จำเป็นต่อการเรียนรู้และการดำเนินชีวิต เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการพิจารณาข้อมูลและเลือกใช้ข้อมูลได้อย่างเหมาะสม ส่งผลให้การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านวิเคราะห์ นักเรียนเกิดกระบวนการเรียนรู้คิดเป็นทำเป็น แก้ปัญหาเป็น วิพากษ์ วิเคราะห์อย่างสร้างสรรค์ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560) ดังนั้นการอ่านวิเคราะห์จึงเป็นทักษะที่จำเป็นในการดำรงชีวิต และช่วยทำให้การศึกษาเกิดการพัฒนาเพื่อเตรียมความพร้อมกับยุคศตวรรษที่ 21 นอกจากนี้โครงการประเมินผลนักเรียนนานาชาติ หรือ PISA (Program for International Student Assessment) ที่ประเมินทักษะความสามารถด้านการอ่าน โดยวัดความรู้ที่มุ่งเน้นการประเมินสมรรถนะของนักเรียนที่จะใช้ความรู้และทักษะเพื่อเผชิญกับโลกในชีวิตจริงมากกว่าการเรียนรู้ตามหลักสูตรของโรงเรียน ข้อสอบจะมีเนื้อความที่ซับซ้อนมาให้อ่านและให้นักเรียนพิจารณาถึงจุดมุ่งหมาย สำคัญ ซึ่งผลการทดสอบระดับชาติในปี 2018 พบว่าคะแนนเฉลี่ยด้านการอ่านของนักเรียนลดลง โดยมีคะแนนเฉลี่ย 393 คะแนน (ค่าเฉลี่ย OECD 487 คะแนน) และการสอบ PISA ปี 2015 มีคะแนนเฉลี่ย 409 คะแนน (ค่าเฉลี่ย OECD 493 คะแนน) ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับคะแนนเฉลี่ยด้านการอ่านพบว่าด้านการอ่านมีคะแนนลดลง 16 คะแนน เมื่อวิเคราะห์แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงของคะแนนตั้งแต่การประเมินรอบแรกจนถึงปัจจุบันพบว่า ผลการประเมินด้านคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ของไทยไม่เปลี่ยนแปลง แต่ผลการประเมินด้านการอ่านมีแนวโน้มลดลงระบบการศึกษาไทยจึงต้องยกระดับความสามารถด้านการอ่านของนักเรียนอย่างเร่งด่วน (สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี, 2562: Online) เมื่อศึกษาข้อมูลผลการอ่านระดับโรงเรียนพบว่า ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินำขั้นพื้นฐาน O - NET (Ordinary National Education Test) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนธัญรัตน์ ปีการศึกษา 2561 สารการเรียนรู้ภาษาไทยในมาตรฐานการอ่าน พบว่า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 50.06 อยู่ในระดับที่ไม่น่าพึงพอใจ เพราะยังต่ำกว่าเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด คือร้อยละ 60 (สำนักทดสอบทางการศึกษา, 2562) นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานร่วมกับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 4 ได้กำหนดนโยบายขับเคลื่อนการศึกษาที่เน้นให้ความสำคัญกับการเรียนการสอนโดยประกาศนโยบาย “เดินหน้าและพัฒนาการอ่านออกเขียนได้” โดยส่งเสริมและพัฒนาการเรียนการสอนภาษาไทยในระดับชั้นมัธยมศึกษาให้มีความรู้ ความเข้าใจในวรรณคดีและวรรณกรรม (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 4, 2562) จากผลการทดสอบความรู้ความเข้าใจในด้านวรรณคดีและวรรณกรรมของนักเรียนโรงเรียนธัญรัตน์ ผลปรากฏว่านักเรียนมีความเข้าใจด้านการอ่านวิเคราะห์ วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมอยู่ในระดับดีมาก ร้อยละ 7.30 ระดับดี ร้อยละ 33.80 ระดับพอใช้ ร้อยละ 48.84 ระดับปรับปรุงร้อยละ 10.06 เมื่อวิเคราะห์ความเข้าใจด้านการอ่านวิเคราะห์ วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมแล้วถือได้ว่าอยู่ในเกณฑ์ที่ต่ำ ดังนั้นแสดงให้เห็นว่านักเรียนยังขาดความรู้ในด้านวรรณคดีและวรรณกรรม ขาดทักษะในการอ่านวิเคราะห์ วิเคราะห์วรรณคดี (โรงเรียนธัญรัตน์, 2562) ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารงานวิจัย เทคนิควิธีการสอน

ภาษาไทย รวมทั้งศึกษาแนวคิดทฤษฎีต่างๆ พบว่ามีผู้นำวิธีสอนมาแก้ปัญหาคำอ่านวิเคราะห์ไว้หลากหลาย เช่น การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคแบบหมวก 6 ใบ เทคนิค SQ3R เทคนิค SQ4R เทคนิค KWL Plus และชิปปาโมเดล (CIPPA Model) ซึ่งเป็นวิธีการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญการจัดการเรียนรู้ที่นำเสนอมาข้างต้น ล้วนเป็นวิธีการที่ช่วยส่งเสริมและพัฒนานักเรียนให้เกิดสัมฤทธิ์ผลได้ แต่วิธีที่น่าสนใจและสามารถนำมาปรับใช้กับการอ่านวิเคราะห์ วิเคราะห์ได้และมีความเหมาะสมและสอดคล้องกับการจัดการศึกษาแห่งศตวรรษที่ 21 ดังที่ วิจารณ์ พานิช (2555) กล่าวว่า ทักษะชีวิตและอาชีพพบทบาทของครูอาจารย์ก็เปลี่ยนไปอย่างสิ้นเชิงครูต้องไม่เน้นการสอนแต่ต้องเน้นการออกแบบการสอนโดยใช้บทบาทการโค้ช ปรับปรุงรูปแบบการเรียนรู้ที่ครูจัดให้แก่ศิษย์เปลี่ยนบทบาทจากครูผู้สอนไปเป็นครูฝึก เป็นผู้กระตุ้นศักยภาพของผู้เรียนด้วยการสร้างแรงผลักดันแรงจูงใจภายในจินตนาการ กระบวนการคิด การชี้แนะ การแนะนำ การใช้พลังคำถาม อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ตลอดจนการประเมินเพื่อพัฒนาการเรียนรู้และให้ข้อมูลป้อนกลับอย่างสร้างสรรค์ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ วิชัย วงษ์ใหญ่ และมารุต พัฒนาผล (2562) ที่กล่าวไว้สรุปได้ว่า ครูอาจารย์เปรียบเสมือนโค้ช (Coaching) คอยสร้างแรงบันดาลใจ แรงบันดาลใจในการเรียนรู้ ชี้แนะให้นักเรียนใช้ศักยภาพของตนเอง เรียนรู้ผ่านการลงมือปฏิบัติ สร้างความรู้ด้วยตนเอง ปรับปรุงและพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง ดังนั้นการโค้ช (Coaching) จึงมีประโยชน์ที่สำคัญคือ ช่วยนักเรียนให้มีกระบวนการทางความคิดเพื่อการเติบโตมีทักษะการคิดมีกระบวนการเรียนรู้ มีวินัย มีความเชื่อมั่นในตนเองมีทักษะการประเมิน ปรับปรุงและสามารถพัฒนาตนเองได้

จากความสำคัญและความเป็นมาที่กล่าวมาทั้งหมดจะเห็นได้ว่าจะมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องพัฒนาการจัดการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระการอ่าน เพื่อให้ นักเรียนมีความรู้ และมีทักษะการอ่านวิเคราะห์ วิเคราะห์ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจนำการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทบาทการโค้ชตามขั้นตอนของ วิชัย วงษ์ใหญ่ (2558) โดยมีการปรับรายละเอียดให้เหมาะสมกับระดับชั้นเรียนซึ่งประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้ 1) การกำหนดเป้าหมาย 2) การตรวจสอบสภาพจริง 3) การกำหนดทางเลือก 4) การตัดสินใจ และ 5) การประเมินผลการโค้ช มาพัฒนาทักษะการอ่านวิเคราะห์ วิเคราะห์นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลดียิ่งขึ้น

## 2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านวิเคราะห์ วิเคราะห์วรรณคดีไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทบาทการโค้ช

2.2 เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทบาทการโค้ช

## 3. ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

3.1 นักเรียนมีทักษะด้านการอ่านวิเคราะห์ วิเคราะห์วรรณคดีไทย

3.2 ครูสามารถบูรณาการจัดการจัดการเรียนรู้กับรายวิชาพื้นฐานและกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นได้

3.3 ครูได้แนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านวิเคราะห์ วิเคราะห์วรรณคดีไทย

#### 4. วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบพื้นฐาน แบบกลุ่มเดียวทดสอบก่อนและหลังเรียน ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนธัญรัตน์ อำเภोधัญบุรี จังหวัดปทุมธานี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 จำนวน 14 ห้องเรียน มีนักเรียนจำนวน 536 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/8 โรงเรียนธัญรัตน์ อำเภोधัญบุรี จังหวัดปทุมธานีภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 4 จำนวน 42 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยการจับสลากโดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทบาทการโค้ชจำนวน 5 แผน ใช้เวลา 8 ชั่วโมง ซึ่งแผนการจัดการเรียนรู้ทุกแผนมีคุณภาพและความเหมาะสมผ่านเกณฑ์ IOC อยู่ระหว่าง 0.67-1.00 2) แบบทดสอบวัดทักษะการอ่านวิเคราะห์ วิจาร์ณวรรณคดีไทยเป็นแบบทดสอบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ มีค่า IOC เท่ากับ 1.00 มีค่า (p) อยู่ระหว่าง 0.21-0.77 มีค่า (r) อยู่ระหว่าง 0.26-0.74 และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.87 3) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทบาทการโค้ชเป็นแบบสอบถามมาตราประเมินค่า 5 ระดับ จำนวน 15 ข้อ มีค่า IOC เท่ากับ 1.00 การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที่แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (Dependent Samples t-test) เพื่อสรุปผลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยต่อไป

#### 5. ผลการวิจัย

5.1 ทักษะการอ่านวิเคราะห์ วิจาร์ณวรรณคดีไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทบาทการโค้ช

**ตารางที่ 1** ผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านวิเคราะห์ วิจาร์ณวรรณคดีไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทบาทการโค้ช

การทดสอบ	N	คะแนนเต็ม	M	SD	t	p
ก่อนเรียน	42	30	15.52	2.90	22.68	0.00
หลังเรียน	42	30	22.52	3.76		

จากตารางที่ 1 พบว่า คะแนนทักษะการอ่านวิเคราะห์ วิจาร์ณวรรณคดีไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทบาทการโค้ช หลังเรียน ( $M = 22.52, SD = 3.76$ ) สูงกว่าก่อนเรียน ( $M = 15.52, SD = 2.90$ ) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการที่ตั้งไว้

5.2 การศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทบาทการโค้ช

**ตารางที่ 2** ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทบาทการโค้ช

รายการประเมิน	<i>M</i>	<i>SD</i>	ระดับความคิดเห็น	ลำดับ
ด้านบรรยากาศการเรียนรู้	4.65	0.43	มากที่สุด	1
ด้านประโยชน์ที่ได้รับ	4.61	0.45	มากที่สุด	2
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	4.60	0.41	มากที่สุด	3
รวม	4.62	0.38	มากที่สุด	

จากตารางที่ 2 พบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทบาทการโค้ชโดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.62 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.38 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นระดับเห็นด้วยมากที่สุด ด้านบรรยากาศการเรียนรู้เป็นลำดับที่ 1 ( $M = 4.65, SD = 0.43$ ) ด้านประโยชน์ที่ได้รับเป็นลำดับที่ 2 ( $M = 4.61, SD = 0.45$ ) และด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นลำดับที่ 3 ( $M = 4.60, SD = 0.41$ )

## 6. อภิปรายผลการวิจัย

6.1 จากผลการวิจัยพบว่า ทักษะการอ่านวิเคราะห์ วิเคราะห์วรรณคดีไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้บทบาทการโค้ช หลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ วิธีการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทบาทการโค้ชเป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ดึงศักยภาพของตนเองออกมาใช้ได้อย่างเต็มที่ โดยใช้การฟัง การถาม และการสะท้อนตนเอง จากขั้นตอนในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ผู้วิจัยได้บอกจุดประสงค์การเรียนรู้และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ในชั้นที่ 1 การกำหนดเป้าหมายให้กับนักเรียนได้ทราบเพื่อให้นักเรียนสามารถตั้งจุดมุ่งหมายได้อย่างชัดเจนในการเรียนรู้ในครั้งนั้นๆ ในชั้นที่ 2 การตรวจสอบสภาพจริง ผู้วิจัยมีการนำเข้าสู่บทเรียนโดยการให้นักเรียน ดูภาพ ดูวิดีโอ หรือสนทนาเกี่ยวกับเรื่องที่จะเรียนพร้อมทั้งมีการทดสอบก่อนเรียนเพื่อตรวจสอบความรู้ของนักเรียนแต่ละบุคคล ทำให้ทราบถึงระดับความรู้พื้นฐานของนักเรียนแต่ละคนเพื่อวางแผนกระบวนการสอนในชั้นที่ 3 การกำหนดทางเลือก ผู้วิจัยมีการแบ่งกลุ่มนักเรียน กลุ่มละ 4-6 คน แบบคละความสามารถ เก่ง ปานกลาง อ่อน ซึ่งจะทำให้ให้นักเรียนมีโอกาสแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ขณะดำเนินกิจกรรม นอกจากนี้ยังช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนทำให้เกิดบรรยากาศการเรียนรู้ที่สนุกสนาน ผู้วิจัยได้เสนอแนวทางในการอ่านวิเคราะห์ วิเคราะห์วรรณคดี พร้อมทั้งเสนอตัวอย่างข้อคำถามในการอ่านวิเคราะห์ วิเคราะห์วรรณคดี ในขณะที่นักเรียนทำกิจกรรม ผู้วิจัยสังเกตพฤติกรรมนักเรียนเป็นรายบุคคลและใช้เทคนิคการตั้งคำถามเพื่อกระตุ้นความคิดของนักเรียนและให้กำลังใจนักเรียน ซึ่งการใช้คำถามเป็นกลวิธีการสอนที่ทำให้นักเรียนเกิดการพัฒนาการคิด การวิเคราะห์ การวิจารณ์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่า การใช้คำถามจึงเป็นเครื่องมือสำคัญ

ในการเสาะแสวงหาความรู้ที่มีประสิทธิภาพให้กับนักเรียน นอกจากนี้ผู้วิจัยยังใช้การอธิบายความรู้ให้แก่แก่นักเรียนคนที่มีปัญหาทำให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจสามารถปฏิบัติกิจกรรมได้ ชั้นที่ 4 การตัดสินใจนักเรียนร่วมกันวางแผนและเลือกวิธีการอ่านวิเคราะห์ วิเคราะห์ ที่ผู้วิจัยเสนอในชั้นที่ 3 และศึกษาจากหนังสือเรียนวรรณคดีและวรรณกรรมชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และใบความรู้โดยเน้นการจัดกิจกรรมด้วยรูปแบบกระบวนการกลุ่ม นักเรียนร่วมกันอภิปรายและสรุปความรู้ที่ได้และตอบคำถามลงในใบงาน ผู้วิจัยได้สังเกตพฤติกรรมของนักเรียนเป็นรายบุคคล ให้คำแนะนำกับนักเรียนเป็นรายบุคคลในแต่ละกลุ่มโดยใช้เทคนิคการตั้งคำถามเพื่อกระตุ้นความคิด พร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะในการตอบคำถาม และมีการนำเสนอใบงานหน้าชั้นเรียนที่ละกลุ่มโดยให้นักเรียนในห้องร่วมกันแสดงความคิดเห็นและผู้วิจัยอธิบายเพิ่มเติมให้กับนักเรียน และชั้นที่ 5 การประเมินผลการโค้ช ในชั้นนี้นักเรียนในแต่ละกลุ่มร่วมกันบอกความรู้ที่ได้รับจากการเรียนและประเมินผลการเรียนรู้ของตนเองผ่านใบงานโดยมีผู้วิจัยให้คำแนะนำและสะท้อนผลให้นักเรียนทราบในข้อบกพร่องหรือจุดด้อยของแต่ละกลุ่มซึ่งการประเมินผลการเรียนรู้ด้วยตนเองถือเป็นกิจกรรมสำคัญที่ช่วยให้นักเรียนสามารถทำความเข้าใจกับจุดแข็งและจุดอ่อน รวมถึงการปรับพฤติกรรมการเรียนรู้ให้เข้ากับจุดแข็งและจุดอ่อนของตนเองได้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ วิชัย วงใหญ่ และมารุต พัฒนา (2557) กล่าวโดยสรุปว่าการโค้ชเป็นการพัฒนาศักยภาพการเรียนรู้ของนักเรียน โดยการสร้างแรงบันดาลใจในการเรียนรู้ การให้คำแนะนำ นักเรียนเรียนรู้ผ่านการลงมือปฏิบัติ สร้างความรู้ด้วยตนเอง การตั้งคำถามกระตุ้นความคิดเพื่อให้เกิดความใคร่ครวญ ไตร่ตรองอย่างรอบคอบ การสร้างแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์สิ่งที่ดีงาม การกระตุ้นความเชื่อมั่นในตนเอง มีวินัยในตนเอง และรับผิดชอบต่อการเรียนรู้อย่างสม่ำเสมอ นอกจากนี้ จำรัส อินทลาภาพร (2561) ยังกล่าวไว้ว่า บทบาทของครูผู้สอนปรับเปลี่ยนจากการบรรยายและควบคุมกิจกรรมมาเป็นการกระตุ้นสร้างแรงบันดาลใจ การชี้แนะ การแนะนำ การช่วยเหลือ การสนับสนุน การเสริมแรงทางบวก ตลอดจนการให้ข้อมูลย้อนกลับที่เป็นประโยชน์และสร้างสรรค์สำหรับนักเรียน และปัจจุบันเราเรียกบทบาทดังกล่าวว่า “การโค้ช” ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นฤมล วัลย์ศรี (2562) พบว่า การศึกษาผลการเรียนรู้เรื่องคำบุพบทในประโยคโดยจัดกิจกรรมเชิงรุกร่วมกับเทคนิคการโค้ชของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการเรียนรู้หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับ กานตพงศ์ จันทร์ทอง (2562) ที่พบว่า นักเรียนส่วนมากมีคะแนนในการคิดวิเคราะห์หลังเรียนโดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปาร่วมกับการโค้ชสูงกว่าก่อนเรียน ร้อยละ 97.36 และนักเรียนทั้งชั้นมีคะแนนความสามารถในการคิดวิเคราะห์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ พัชรพรรณ เก่งการเรือ (2560) พบว่า ทักษะการคิดอย่างมีวิจรรย์ญาณ เรื่องจำนวนและการดำเนินการของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการโค้ชหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

6.2 ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทบาทการโค้ช อยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุดในทุกด้าน เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยมากที่สุด ด้านบรรยากาศการเรียนรู้เป็นลำดับที่ 1 รองลงมา คือ ด้านประโยชน์ที่ได้รับ และด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นลำดับสุดท้าย

เมื่อพิจารณารายละเอียดในแต่ละด้าน พบว่า ด้านบรรยากาศการเรียนรู้ ประเด็นที่นักเรียนเห็นด้วยมากเป็นลำดับที่ 1 คือ ครูคอยแนะนำคอยช่วยเหลือนักเรียนเป็นรายบุคคล รองลงมา ได้แก่ นักเรียนมีความสุขและสนุกสนานในการทำกิจกรรมด้วยบทบาทการโค้ช และนักเรียนกล้าแสดงความคิดเห็นและรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น เป็นลำดับสุดท้าย การที่ด้านบรรยากาศการเรียนรู้เป็นด้านที่มีคะแนนเฉลี่ยมากกว่าด้านอื่น ๆ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่ากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้บทบาทการโค้ชเป็นกิจกรรมที่เน้นกระบวนการกลุ่มมีครูคอยให้คำแนะนำนักเรียนเป็นรายบุคคล คอยช่วยเหลืออย่างเป็นกันเองในระหว่างการทำกิจกรรม นักเรียนได้ร่วมกันคิด ร่วมกันลงมือปฏิบัติ และมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนส่งผลให้เกิดบรรยากาศการเรียนรู้ที่ดีเกิดความสุขและสนุกสนานในการทำกิจกรรม ดังที่ ชูศรี ตันพงศ์ (2544) และวิชัย วงษ์ใหญ่ และมารุต พัฒนาผล (2562) กล่าวว่า สิ่งที่สำคัญในการโค้ชหรือการจัดการเรียนรู้ คือ การสร้างความไว้วางใจ การสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ และบรรยากาศที่เสริมสร้างความสุขในการเรียนรู้ซึ่งเป็นบรรยากาศที่ให้ความสำคัญกับการสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับนักเรียน ให้นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มร่วมสร้างสรรค์ คิดและแก้ปัญหาาร่วมกัน ผู้เรียนเข้าใจตนเอง เข้าใจผู้อื่น นำมาซึ่งการเข้าใจซึ่งกันและกัน และครูผู้สอนต้องมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับนักเรียน เข้าใจความแตกต่างของผู้เรียนแต่ละบุคคล เป็นผู้ให้คำแนะนำ ให้กำลังใจ และอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้สอดคล้องกับงานวิจัยของจิตณรงค์ เอี่ยมสำอางค์ (2555) ที่ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ของครูผู้รับการโค้ชโดยใช้รูปแบบการโค้ชทางปัญญาแบบเพื่อนช่วยเพื่อนในด้านบรรยากาศการเรียนรู้ พบว่านักเรียนเห็นด้วยในระดับมาก เป็นผลมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมีความหลากหลาย นักเรียนมีส่วนร่วมในการถามและตอบคำถามครูเอาใจใส่นักเรียนอยู่ตลอดเวลา

ด้านประโยชน์ที่ได้รับ พบว่า ประเด็นที่นักเรียนเห็นด้วยมากเป็นลำดับที่ 1 คือ นักเรียนได้ฝึกทำงานร่วมกับผู้อื่น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้บทบาทการโค้ชเป็นกิจกรรมที่เน้นกระบวนการกลุ่ม นักเรียนได้ฝึกทำงานร่วมกับผู้อื่น ฝึกการกล้าแสดงความคิดเห็น ฝึกการวางแผนการทำงานร่วมกัน ฝึกการเป็นผู้นำและผู้ตาม ทำให้เกิดความสามัคคีในหมู่คณะ ดังที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2540) กล่าวว่า การเรียนการสอนแบบกลุ่มเป็นการเรียนการสอนที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียน นักเรียนทุกคนมีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมมากที่สุด ได้เรียนรู้จากกลุ่มมากที่สุด กลุ่มจะเป็นแหล่งความรู้ที่สำคัญที่จะฝึกให้นักเรียนเกิดความเข้าใจ สามารถปรับตัวและเข้ากับผู้อื่นได้ เน้นค้นพบและสร้างสรรค์ความรู้ด้วยตนเองโดยครูเป็นผู้จัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้นักเรียนพยายามค้นหาและทบทวนคำตอบด้วยตนเอง รองลงมา ได้แก่ นักเรียนมีความรู้สึกที่ดีต่อการเรียนวรรณคดี ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้บทบาทการโค้ชเป็นกิจกรรมที่เหมาะสมสำหรับนำมาพัฒนาทักษะการอ่านวิเคราะห์ วิเคราะห์วรรณคดีไทยจากเดิมนักเรียนเบื่อหน่ายไม่สนใจในการอ่าน ไม่เห็นคุณค่าและความสำคัญของวรรณคดี แต่เมื่อนักเรียนได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทบาทการโค้ชที่นักเรียนได้รับการกระตุ้น ให้คำแนะนำและการอธิบายเพิ่มเติมตามลักษณะของนักเรียนเป็นรายบุคคลทำให้นักเรียนแต่ละคนสามารถสร้างความรู้ ความเข้าใจด้วยตนเอง ได้รับการพัฒนาทักษะการอ่านวิเคราะห์ วิเคราะห์วรรณคดี และสามารถนำความรู้เรื่องการอ่านวิเคราะห์ วิเคราะห์ไปใช้ในชีวิตประจำวันและรายวิชาอื่น ๆ ได้ จึงทำให้นักเรียนเกิดความรู้สึกที่ดีต่อวรรณคดี และนักเรียนได้เรียนรู้วิธีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเป็นลำดับ

สุดท้าย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้บทบาทการโค้ช เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีโอกาสแลกเปลี่ยนแสดงความคิดเห็นผ่านการทำกิจกรรมกลุ่ม มีการช่วยเหลือสนับสนุนซึ่งกันและกันในขั้นตอนการนำเสนอใบงาน นักเรียนจึงรู้จักการยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นส่งผลให้เกิดความสำเร็จในงาน สอดคล้องกับงานวิจัยของ กิตติยา พันธุครุฑ (2562) ได้ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนที่เน้นการโค้ชเพื่อการรู้คิด พบว่านักเรียนส่วนใหญ่ชื่นชอบการจัดการจัดการเรียนรู้นี้ เนื่องจากนักเรียนมีความรู้ด้านภาษาจีนเพิ่มมากยิ่งขึ้น เช่น คำศัพท์ คำทักทาย บทพูดแนะนำตนเอง และมีความกล้าแสดงออกมากขึ้นหลังจากการเรียนรู้ อีกทั้งยังสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปปรับใช้จริงนอกห้องเรียนได้

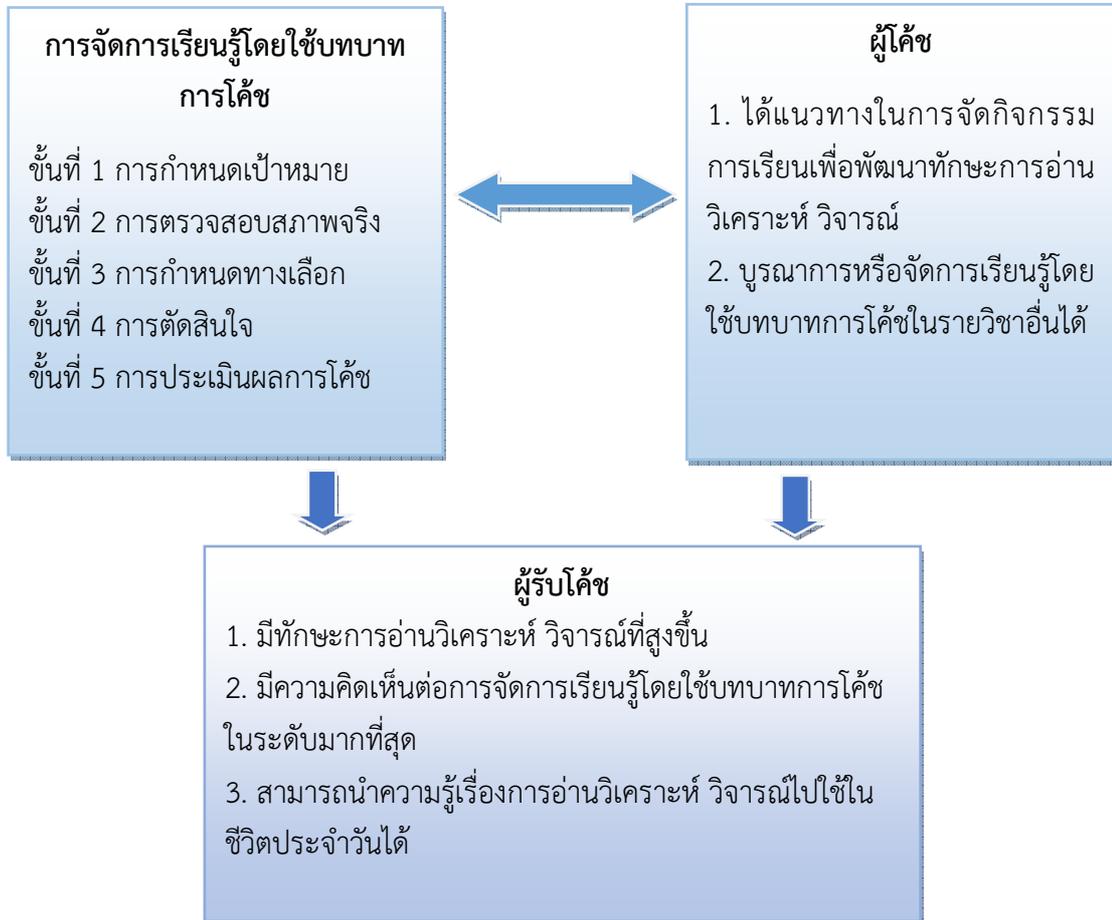
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ประเด็นที่นักเรียนเห็นด้วยมากเป็นลำดับที่ 1 คือ กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้นักเรียนได้ปฏิบัติงานร่วมกันเป็นกลุ่ม รองลงมา ได้แก่ กิจกรรมการเรียนรู้เป็นลำดับขั้นตอนต่อเนื่องไม่สับสน และกิจกรรมการเรียนรู้ไม่ยากเกินไปนักเรียนสามารถปฏิบัติได้เป็นลำดับสุดท้าย การที่ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นด้านที่มีคะแนนเฉลี่ยน้อยกว่าด้านอื่น ๆ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้บทบาทการโค้ชเป็นกิจกรรมที่มีหลายขั้นตอน นักเรียนบางคนไม่มีความรู้พื้นฐานในการอ่านวิเคราะห์ วิเคราะห์วรรณคดีไทย การเรียนรู้โดยใช้บทบาทการโค้ชนี้ครูให้คำแนะนำแก่นักเรียนเป็นรายบุคคลอาจทำให้นักเรียนบางคนต้องรอครูเป็นเวลาค่อนข้างนานกว่าจะได้รับการโค้ชจากครู ดังที่ วิชัย วงษ์ใหญ่ และมารุต พัฒนาผล (2558) กล่าวว่า การโค้ชจะประสบความสำเร็จได้นั้นจำเป็นต้องเป็นการโค้ชที่สอดคล้องกับธรรมชาติของนักเรียนเป็นรายบุคคล เพราะนักเรียนแต่ละคนมีความแตกต่างกันหลายประการ การตรวจสอบนักเรียนที่ได้รับการโค้ชว่ามีพัฒนาการดีขึ้นหรือไม่ ต้องประเมินตามสภาพจริงเป็นรายบุคคล และต้องใช้วิธีการที่หลากหลาย เช่น การทดสอบ การซักถาม การประเมินผลงาน การสังเกตพฤติกรรม การสอบถามเพื่อนๆ ร่วมชั้นเรียน แล้วนำผลการประเมินมาพัฒนาผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับงานวิจัยของ กานตพงศ์ จันทร์ทอง (2562) ที่ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการใช้รูปแบบชิปป่าร่วมกับการโค้ชในการพัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์ พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่เห็นด้วยกับการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบชิปป่าร่วมกับการโค้ช สามารถพัฒนาความสามารถในการจำแนก แยกแยะ เชื่อมโยงความสัมพันธ์ การสรุปและตัดสินใจได้ดีขึ้น ในระหว่างทำกิจกรรมนักเรียนรู้สึกประทับใจในการให้คำแนะนำของครูอย่างใกล้ชิด นักเรียนเกิดความมั่นใจ เกิดความสุขและสนุกสนานในการทำกิจกรรมมากขึ้น ได้พัฒนาตนเองและเห็นถึงความเอาใจใส่ของครูผู้สอน

จากผลการวิจัยครั้งนี้ พบว่า การพัฒนาทักษะการอ่านวิเคราะห์ วิเคราะห์วรรณคดีไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้บทบาทการโค้ช สามารถพัฒนาทักษะการอ่านวิเคราะห์ วิเคราะห์วรรณคดีไทยของนักเรียนสูงขึ้น และมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทบาทการโค้ชอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด จึงถือว่าเหมาะสมที่จะนำมาใช้ประกอบการจัดการเรียนรู้ต่อไป

## 7. องค์ความรู้ใหม่

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านวิเคราะห์ วิเคราะห์วรรณคดีไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้บทบาทการโค้ชทั้ง 5 ขั้นตอน ส่งผลให้นักเรียนมีทักษะการอ่านวิเคราะห์ วิเคราะห์ที่สูงขึ้นและนักเรียนมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทบาทการโค้ชอยู่ในระดับ

มากที่สุด สามารถนำเสนอเป็นองค์ความรู้ใหม่ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านวิเคราะห์ วิเคราะห์ ดังในภาพที่ 1



ภาพที่ 1 องค์ความรู้การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้บทบาทการโค้ช

## 8. ข้อเสนอแนะ

### 8.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

8.1.1 ผู้บริหารควรให้ความสำคัญกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทบาทการโค้ช เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านวิเคราะห์ วิเคราะห์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างต่อเนื่อง เกิดนวัตกรรมการศึกษาและวิธีการจัดการเรียนรู้รูปแบบใหม่ๆ

8.1.2 ผู้บริหารสถานศึกษาควรส่งเสริมให้ครูผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้บทบาทการโค้ชเพื่อพัฒนาความสามารถของนักเรียนในกลุ่มสาระอื่นๆ

### 8.2 ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ปฏิบัติ

8.2.1 การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้บทบาทการโค้ชต้องอาศัยการเรียนรู้จากความสามารถของตนเอง นักเรียนบางคนอาจมีศักยภาพและความรู้พื้นฐานไม่เท่ากัน ครูจึงต้องคอย

สังเกต คอยแนะนำช่วยเหลือในกรณีนักเรียนบางคนอาจมีอุปสรรคในการเรียน เนื่องจากความแตกต่างระหว่างบุคคล

8.2.2 ครูผู้สอนควรเตรียมคำถามเพื่อใช้กระตุ้นความคิดให้นักเรียนเกิดแรงบันดาลใจในการเรียนรู้รวมถึงการตั้งคำถามที่กระตุ้นให้นักเรียนเกิดการวิเคราะห์ วิจัย

8.2.3 ครูผู้สอนต้องมีความอดทนและรับฟังความคิดเห็น รับฟังคำถามและตอบคำถามของนักเรียนอย่างตั้งใจ เพื่อให้ให้นักเรียนเกิดความสุขและสนุกสนานกับการเรียน กล้าแสดงออกทางด้านความคิดและด้านพฤติกรรม

8.3 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป

8.3.1 ควรนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทบาทการโค้ชไปจัดการเรียนการสอนร่วมกับเทคนิคอื่น ๆ เช่น REAP, PANORAMA, SQ4R, KWLH plus เป็นต้น

8.3.2 ควรมีการวิจัยเพื่อศึกษาการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทบาทการโค้ชที่ส่งผลต่อทักษะด้านอื่นๆ ในรายวิชาภาษาไทย เช่น ทักษะการพูด ทักษะการเขียน เป็นต้น

## 9. เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551**. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- กานตพงศ์ จันทร์ทอง. (2562). **การพัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์ สาระประวัติศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้การจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปาร่วมกับการโค้ช**. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน. มหาวิทยาลัยรังสิต.
- กิตติกาญจน์ อินทเกตุ. (2557). **การพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH – PLUS**. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาไทย. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- กิตติยา พันธุ์ครุฑ. (2562). **การพัฒนาความสามารถทางการอ่านสัทอักษรภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการโค้ชเพื่อการรู้คิด**. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการนิเทศ. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2540). **ทฤษฎีการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม**. กรุงเทพมหานคร : สำนักนายกรัฐมนตรี.
- จำรัส อินทลาภาพร. (2561). **การโค้ชเพื่อเสริมสร้างทักษะการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาของนักศึกษาวิชาชีพครู. วารสารวิจัยและพัฒนาหลักสูตร**. 8(1). 260-268.
- จิตณรงค์ เอี่ยมสำอางค์. (2555). **การพัฒนารูปแบบการโค้ชทางปัญญาแบบเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อพัฒนาสมรรถนะภาพการโค้ชและการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการคิดวิเคราะห์ของครูพณิชยกรรม**. วิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ชูศรี ตันพงศ์. (2544). **การเรียนรู้เพื่อเป็นครูคุณภาพ**. กรุงเทพมหานคร : THE KNOWLEDGE CENTER.

- นฤมล วัลย์ศรี. (2562). การศึกษาผลการเรียนรู้เรื่องคำบุพบทในประโยคโดยจัดกิจกรรมเชิงรุก ร่วมกับเทคนิคการโค้ชของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย สาขาหลักสูตรและการสอน. มหาวิทยาลัยรังสิต.
- ประเทิน มหาจันทร์. (2530). การสอนอ่านเบื้องต้น. กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์.
- พัชรพรรณ เก่งการเรือ. (2560). ผลการจัดการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการโค้ช เรื่อง จำนวนและการดำเนินการกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ เพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณและการแก้ปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.
- โรงเรียนธัญรัตน์. (2562). “หนังสือที่ 138/2562 เรื่องรายงานการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ วรรณคดีและวรรณกรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6.” 15 กันยายน 2562. ปทุมธานี : โรงเรียนธัญรัตน์.
- วิจารณ์ พานิช. (2555). วิธีสร้างการเรียนรู้เพื่อศิษย์ในศตวรรษที่ 21. กรุงเทพมหานคร : มูลนิธิสดศรี-สฤษดิ์วงศ์.
- วิชัย วงษ์ใหญ่. (2558). การโค้ชเพื่อการรู้คิด. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพมหานคร : จรัสสินทวงศ์การพิมพ์.
- วิชัย วงษ์ใหญ่ และมารุต พัฒผล. (2557). การโค้ชเพื่อการรู้คิด Cognitive Coaching. กรุงเทพมหานคร : จรัสสินทวงศ์การพิมพ์.
- \_\_\_\_\_. (2562). กระบวนการโค้ชเพื่อพัฒนาศักยภาพผู้เรียน. กรุงเทพมหานคร : ศูนย์ผู้นำนวัตกรรมหลักสูตรและการเรียนรู้.
- \_\_\_\_\_. (2562). การโค้ชเพื่อเน้น Concept. กรุงเทพมหานคร : ศูนย์ผู้นำนวัตกรรมหลักสูตรและการเรียนรู้.
- ศิวกานต์ ปทุมสูติ. (2553). คู่มือการอ่านคิดวิเคราะห์. กรุงเทพมหานคร : นวสาส์นการพิมพ์.
- สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. (2562). ผลการประเมิน PISA 2018. สืบค้นเมื่อ 15 ธันวาคม 2560. จาก <http://pisathailand.ipst.ac.th>
- สนธิ สัตโยภาส. (2542). ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารและการสืบค้น. กรุงเทพมหานคร : ธารอักษร.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2560 - 2579. กรุงเทพมหานคร : บริษัท พริกหวานกราฟิก จำกัด.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 4. (2562). “หนังสือที่ ศธ 04234/ว4094 เรื่องการวัดและประเมินผลการเรียนรู้วรรณคดีและวรรณกรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6.” 9 สิงหาคม 2562. ปทุมธานี : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4.
- สำนักทดสอบทางการศึกษา. (องค์การมหาชน). (2562). ค่าสถิติพื้นฐานผลการทดสอบ O-NET ม.6 จำแนกตามรายมาตรฐานการเรียนรู้ระดับประเทศ ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนธัญรัตน์ จังหวัดปทุมธานี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4. สืบค้นเมื่อ 10 ธันวาคม 2562. จาก <http://www.niests.or.th>

## 10. คำขอบคุณ

การวิจัยครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ด้วยได้รับความเมตตาจากธรรมา ให้คำปรึกษาคอยให้คำแนะนำแก้ไขข้อบกพร่องจากท่านอาจารย์ ดร.อธิมาส มากจ้อย รองศาสตราจารย์สมพร ร่วมสุข รองศาสตราจารย์ไชยยศ ไพวิทยศิริธรรม อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชลธิชา หอมฟุ้ง ประธานกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์ อาจารย์ ดร.สง่า วงศ์ไชย ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือทั้งสามท่าน อาจารย์ อาจिया หลิมกุล คุณครูธนภุต เส็งหู้ คุณครูพีระพล จอมใจเหล็ก ที่คอยให้คำแนะนำ ช่วยแก้ไขข้อบกพร่องของเครื่องมือ เพื่อให้เก็บข้อมูลได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงผู้บริหาร คณะครูและนักเรียนโรงเรียนธัญรัตน์ อำเภอธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี ที่ให้ความอนุเคราะห์ ช่วยเหลือ ให้ความร่วมมือในการเก็บข้อมูลในการทำวิจัยจนบรรลุวัตถุประสงค์ สำเร็จไปด้วยดี ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง และขอกราบขอบพระคุณ นายทวิ เพื่องบุญ นางเจริญ เพื่องบุญ บิดา มารดา ของผู้วิจัย ที่ได้มอบความรัก ความอบอุ่น ให้กำลังใจ คอยสนับสนุน การทำวิจัย จนสำเร็จลุล่วงตามความมุ่งหวังที่ตั้งใจไว้ทุกประการ